

EDİTÖRDEN

Bolu Beyi seyisinin gözlerine mil çekerken; “benim gibi görmelisin dünyayı” diyordu... Ama, sınırları hızla genişleyen “görüntü iktidarı” görsellik üzerinden kendini var ederken, belleğimizde biriken binlerce kare fotoğraftan içeriye doğru girdiğimizde yaşadığımız dönemin derinliğine ulaşabiliyoruz. Bu durumda başkalarının da yaşamlarını paylaşıyoruz, acılarını tadıyoruz bizim acılarımız yanında ve bu duygusal bağların sosyal, siyasal sonuçları daha bir görünür hale geliyor o zaman.

Oysa ki kapitalizm uluslararası sömürü boyutunu yükselttikçe, sınıf bilinci geri plana çekilmekte, “bireyleşmek” felsefesi temeli üzerinde yükseltelen kimlikler dokusunun, “özgürlükler” süslemesi etkisi altında, sömürü ağma, bilinçleri bulanıklaştırılan, gözlerine mil çekilen kitlelerin eklemelenmesi istenmektedir.

ABD, yıllarca katlettiği ve sonrasında asimile ederek sisteme entegre ettiği Kızılderililere siyasi liderleri Obama eliyle “Özgürlük Madalyası” verirken; yakın geçmiş zamanlarda, ülkemizin “kara kaşlı, kara gözlü bölgesi”ndeki kıyulardan yıllar önce katledilenlerin kemikleri çıkartıldı. Ve insan sormadan edemiyor: Kaç insanımız teşhis edilmiş ve/veya edilmemiş meslek hastalığından mezarlarda yatıyor? Evet! Egemenler “faili meçhuller” ile anılıyor gayrimeşru düzenlerinde.

IMF olarak tanınan Uluslararası Para Fonu ve Dünya Bankası’nın kendi söylemlerine göre; ortak hedefleri, üye ülkelerdeki yaşam standartlarını yükseltmekmiş! Bu sözlerle gözlerini bağlamaya çalıştıkları işçiler, emekçiler, halklar her nedense IMF’nin geleceğini duydukları anda gözlerindeki tedirginlik artıyor. Bu tedirginlikler ve tepkiler tarihsel deneyimlerden kaynaklanıyor elbette.

Yine laciler içindeki işveren vekillerinin, işçilerin işsiz kaldığında kullanmak için devlete emanet ettiği İşsizlik Fonu’nun önemlice bir kısmına nasıl el koyduklarını, işsiz parasını hükümetin zimmetine nasıl geçirdiklerini, buradan aldıkları güçle kıdem tazminatına da el koyma uğraşı içinde olduklarını, gayrimeşru düzenlerini nasıl sürdürdüklerini görmemizi engelleyecek ne gözbağları kaldı ne de gözlerimize çekecek milleri.

Var olan iki dünyayı herkes için görünür hale getiren kriz ortamında patronların bıyık altından gülümsemesi, işçinin yıkımsız üzerine kurulurken; haftada altı gün çalıştırdıkları işçinin sırtından semirenler aynı zamanda devletten “kısa çalışma ödeneği” alıyor. İşçinin sağlığı bozulup ömrü kısılırken; sömürgeci bu durumu paraya tahvil etme coşkusu içinde. Çalışma sürelerine ait sahte belgelerden göz bağı yapanlar hükümetle beraber olup, işçiye “benim gibi görmelisin dünyayı” diyerek, alana mevzuat yağdırıyor.

Efendiler ve efendisini kendi içinde barındıran kölelerin sistemlerinde; çalışanlar çalıştığı zamandan arta kalan “boş zaman”ı ertesi gün yeniden üretimde bulunmak için kullanırken, üretimde bulunduğu zamanla sermayedarlara boş zaman sunuyorlar nice. Ve bu dünyada bu şekliyle olma halini kabul etmemek, kendi dünyamızı arayıp kurma hali ezilenlere düşerken; yine bu sisteme reddiye getirenlere disiplin altında şiddet ve itaate eklenen utanma duygusu yaşatılıyor.

Tüm bunlarla yüz yüze gelmek hem tanımak hem de kendi yerini bilmekse ve bu bir olgunlaşma öyküsüyse eğer; o zaman nerede birikip nereye yağacağımızı da iyi bilmeliyiz. Sizlerle diyalog kurmayı, sizlerle birikmeyi ve beraber yağmayı işçi sağlığı aracılığıyla yaşarken; Dergimiz üzerinden yazılmaya devam ettik. Burada kelimelerin tınasına değil hep beraber dönüşüm gücüne inandık. Meşru olduğuna inanmadığımız “güçlülerin” çekimine kapılmadan, onların meşruluğunu yadsıyarak, deşifre ederek özgürleşmeyi, en azından zihnimizin özgürleşmesini zemin tuttuk. Çünkü evrenin bu görkemli serüveninde insan olmanın karşılığında bedel öderken hep özgür olmak istedik. Bu bağlamda “büyüklerimizle” kötü yüzleştik. Ama bile, bilgilendirdi yolculuklar bizi. Birazda bu yolculuklarda öğrendik özgürlüğün güzelliğini.

Bugünü yeterli bulmayan halimizle ve tarihin daima tanımları, yaşananları düzeltme işini üstlendiğine olan inancımızla; sonraki yolculuklarımızda buluşmak, üretmek ve çoğalmak üzere tüm özgürlükler sizin olsun.